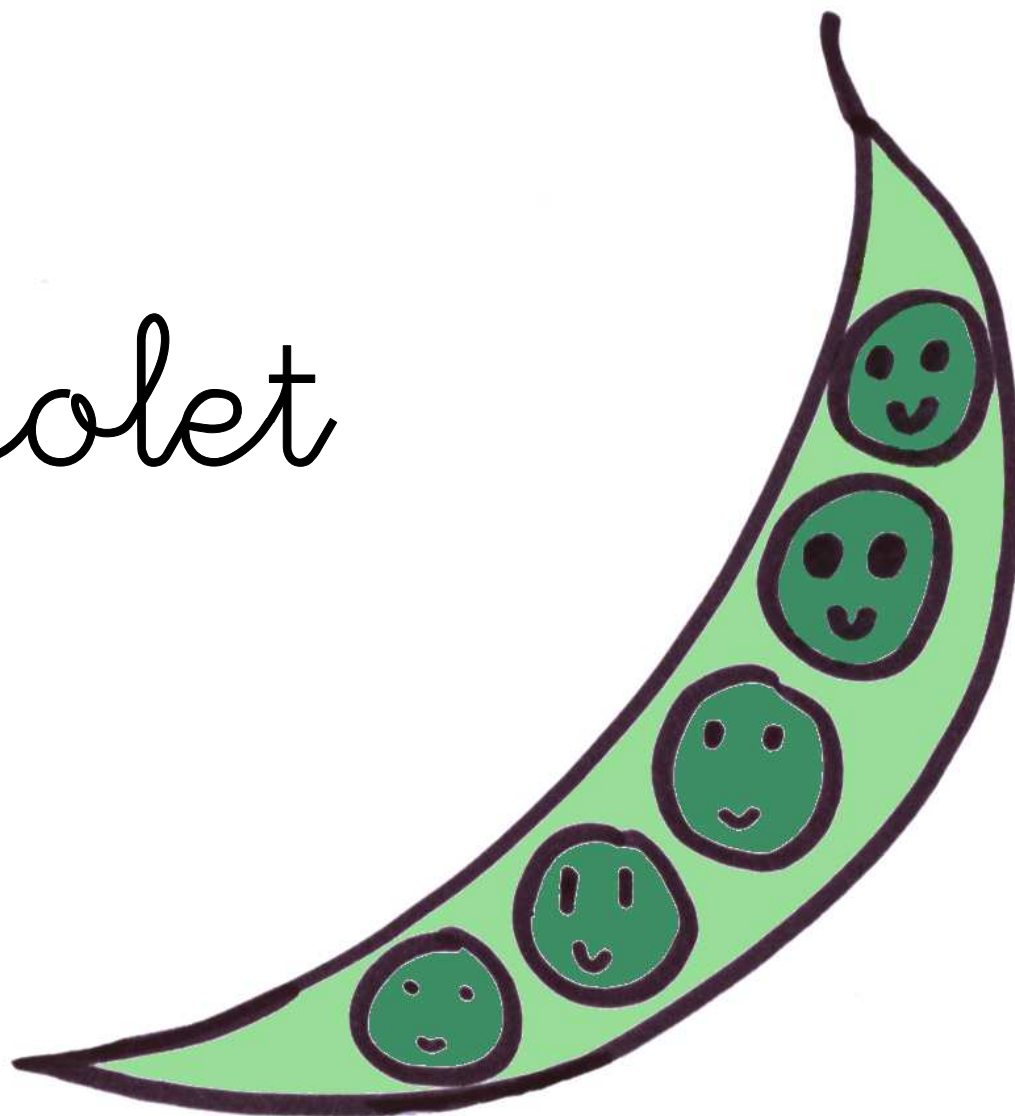

El pesolet

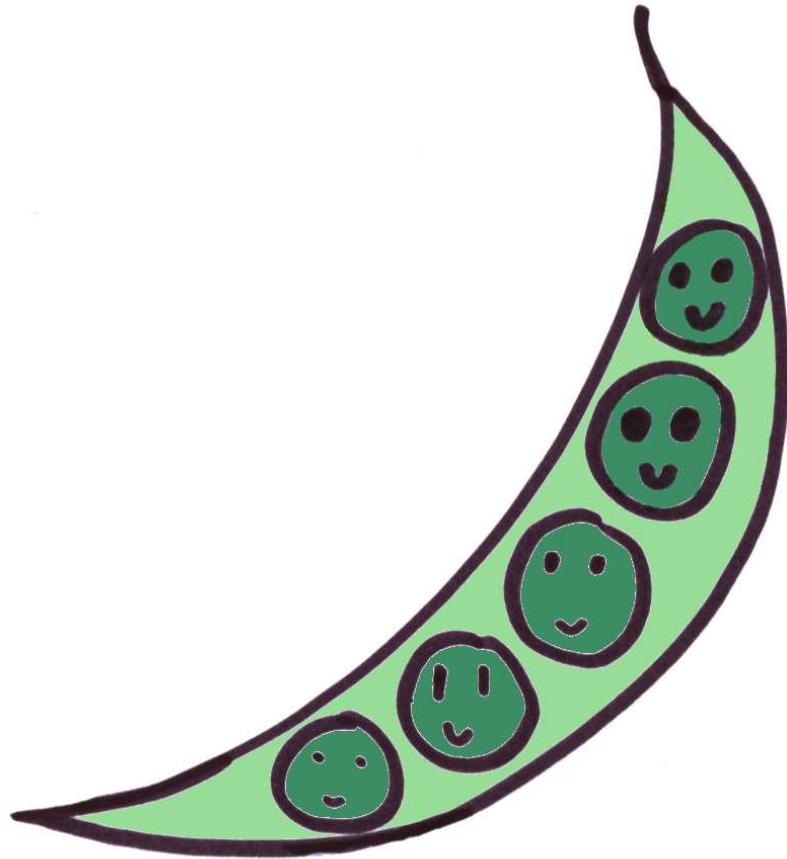
Text i Il·lustracions:
Maria Bañeres Farrero

2014

Per a la Carme i l'Anna

El pesolet

Hi havia una vegada un pesolet petit i rodonet que vivia dins d'una beina amb els seus germans. Com que sempre estava acompanyat era molt feliç i s'ho passava molt bé.

Vet aquí que un dia va arribar el pagès al camp i va tallar totes les beines, les va obrir i va posar tots els pèsols en un sac.

El pobre pesolet es va espantar molt, estava rodejat d'altres pèsols però no els coneixia de res, a més a més, dins d'aquell sac estaven molt estrets i incòmodes.

Un bon dia el pagès va obrir el sac i el pesolet va respirar feliç, tornaria a ser lliure i veuria el camp...

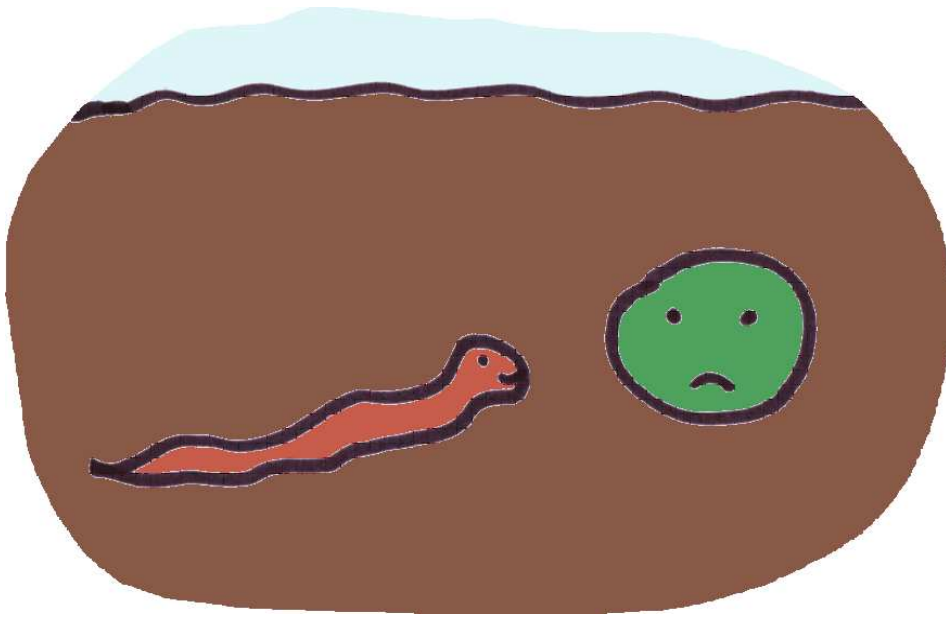
Però el que no s'esperava pas és el que li va passar. El pagès va fer un forat a terra amb l'aixada i el va deixar allà dins tot tapat de terra.

Ara sí que estava espantat! Tot era fosc i molt humit perquè el pagès sempre venia a remullar la terra i estava tan sol...

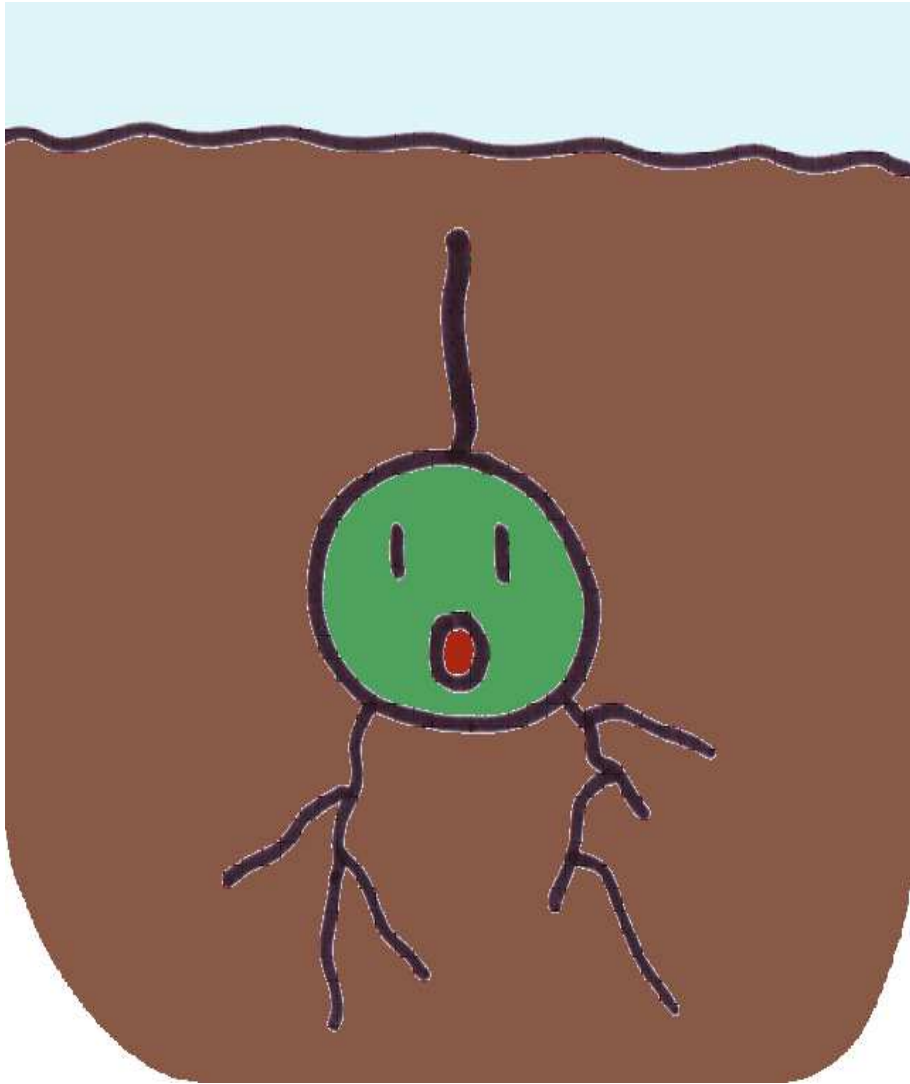
Al cap d'un temps se li va apropar un cuc de terra:

- Bon dia noi, tu qui ets? - va demanar el cuc.
- Sóc un pesolet, peròestic sol, trist i mort de fred amb tanta humitat - va contestar ell.
- Hum!! Ja veig que és el primer cop, no t'has pas de preocupar perquè tot està controlat - li va dir el cuc.

I se'n va anar terra endins. El pesolet es va tornar a quedar tot sol. No havia entès res del que li havia dit aquell cuc.

Al cap de poc dies el pesolet es va començar a trobar malament, li feia mal tot el cos i es va començar a preocupar: Què li estava passant?

De cop li van començar a créixer una mena de potes, i al poc temps també li estaven creixent uns braços:

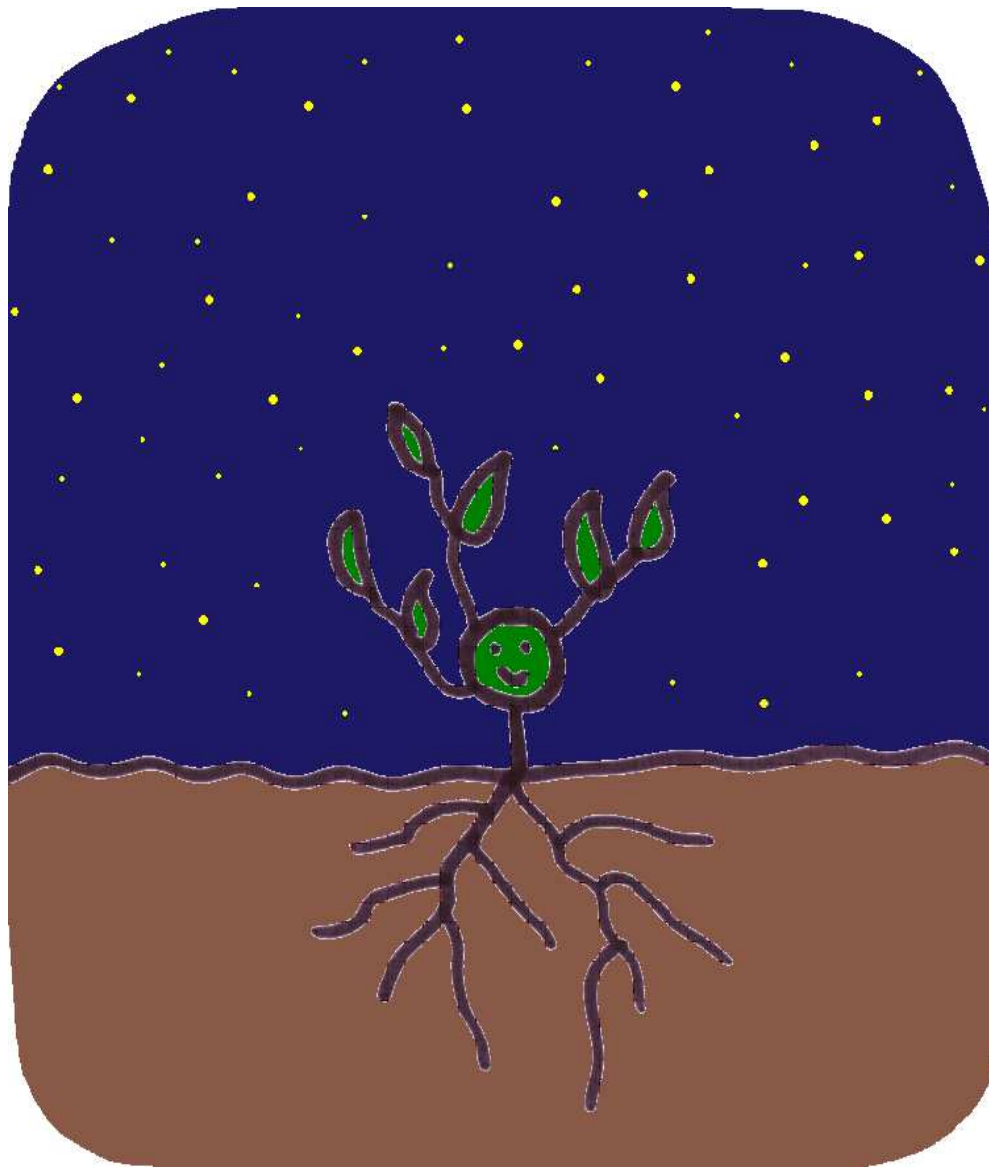
- Ara sí que tinc por! - va cridar el pesolet

I tot d'una va tornar a venir el cuc.

- Hola cuc, que no veus el que m'està passant? - va exclamar el pesolet - Si no n'hi havia prou d'estar sol en aquest lloc tan fosc i humit ara m'estic posant malalt... Ai! Que em moriré!

El cuc es va posar a riure.

- No siguis beneit - li va contestar - ja falta poc, espera una mica més i veuràs quina sorpresa t'espera.

Un bon dia va mirar cap amunt i entre mig de la foscor que sempre l'envoltava va començar a veure uns puntets de llum molt divertits: Què era allò què veia?

Tot era molt estrany. Ben aviat, aquella foscor es va començar a aclarir i tot d'una un munt de colors es pintaven a sobre del seu caparró. En una estona, un sol brillant ja l'escalfava molt agradablement.

Tenia unes potes molt llargues i uns braços molt estirats amb retalls de color verd penjant per tot arreu. I un munt d'insectes desconeguts volaven al seu voltant.

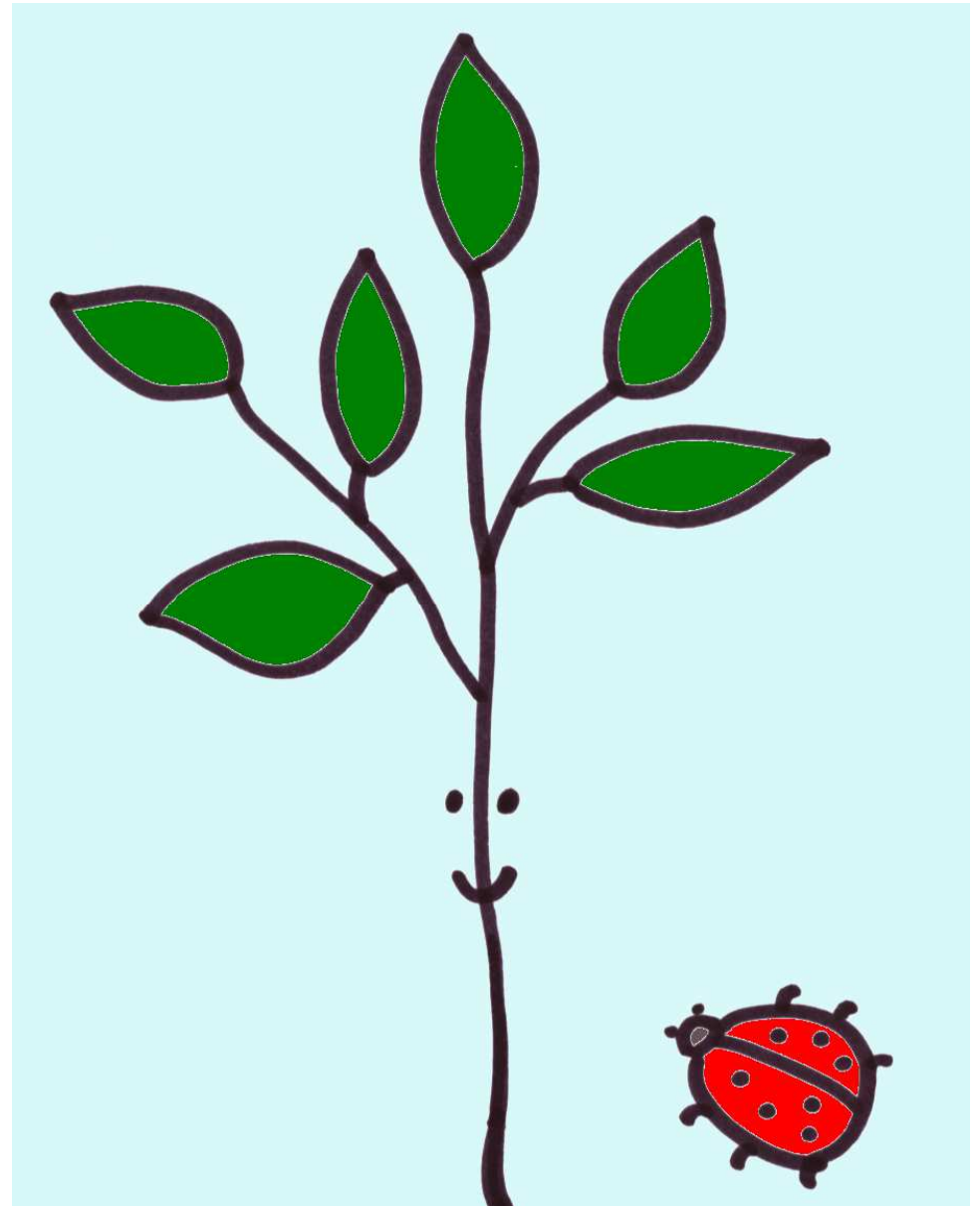
- Bon dia - va saludar la marieta.

- Bon dia - va contestar el pesolet.

- Ja era hora que sortissis de la terra - va tornar a dir la marieta - ja fa molts dies que el pagès et va sembrar.

- Què m'ha passat? - va preguntar-li el pesolet al veure a la marieta tan assabentada de tot.

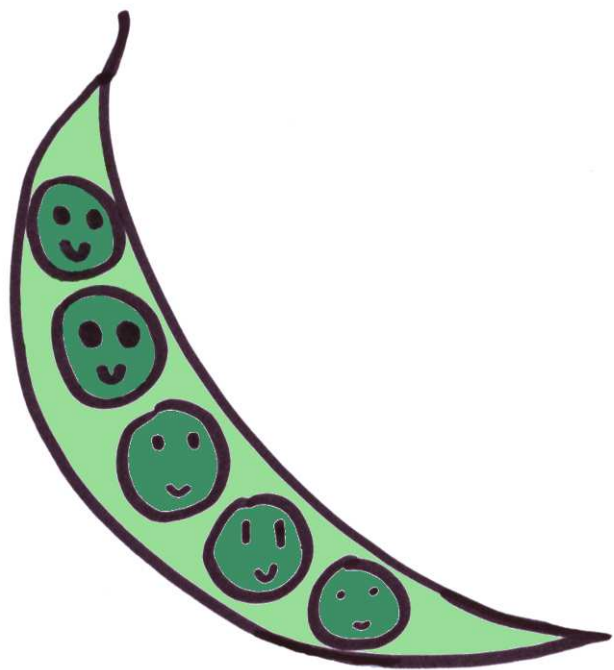
- Doncs que abans eres una llavor de pèsol, el pagès et va sembrar i ara ja ets una preciosa planta amb arrels i plena de fulles ben verdes, i aviat tindràs flors...

El pesolet no s'ho podia creure, després de tanta por i foscor, per fi vivia en un món ple de llum i colors, totalment envoltat de personatges que l'anaven a veure un miler de cops al dia: formigues, abelles, borinots, marietes, ocells...

Mai havia estat tan feliç. El que encara no sabia és que ben aviat tindria un munt de fillets a dins de les beines que li farien companyia, però això ja és una altra història.

Fi

Text i Il·lustracions: Maria Bañeres Farrero
Publicació: Octubre, 2014

Aquest conte forma part dels materials del projecte:

Per a més informació:

<http://www.xtec.cat/~mluelle/implicat/>

